

ХРАМА Св. ЦАРА КОНСТАНТИНА И ЈЕЛЕНЕ

У НИШУ

22. Март 2009. г. г.

Година 3.

Број 2

МОЛИТВА ЗА МАЛАДЕНЦЕ

“Господе Боже наш, који си у своме до-
 мостроју спасења удостојио да у Кани
 Галилејској својим донаском покажеш
 брак часним ти сам и сада сауте твоје,
 које си багоизваоо да се сједине,
 сачувај у миру и једнодушности; брак
 њихов часним покажи; постају њи-
 хову беспрекорном сачувај; баговоми
 да њихово заједничко живљење увек
 буде беспрекорно, и удостој их да до-
 стигну аубоку старост, чистим срцем
 творећи заповести твоје.”

Бољује ли ко међу вама? Нека дозове презвитере црквене, и нека
 се моле над њим, помазавши га уљем у име Господње.
 И молитва вере ће спасти болесника, и подигнуће га Господ; и
 ако је грехе чинио, опростиће му се.

Јак. 5, 14-15

При храму Св. Константина и Јелене свакодневно

Јутрања 7.30 часова
 вечерња 17 часова

Света Литургија

Средом 7.30 часова

недељом и празником 8 часова

Куповином свећа у цркви помажете своју цркву

Храм Св. Цара Константина и Јелене

18000

018/535.333 539.383

www.svkonstantinj.org

Имајући, дакле, Провсештеника великога, који је
 прошао небеса, Исуса Сина Божијера, треба да се
 држимо чврсто вјере коју исповиједамо. Јер немамо
 провсештеника који не би могао састрадати не-
 моћима нашим, него Провсештеника који је у свему
 кушан као и ми, али без гријеха. Стога присту-
 пајмо смјело пријестолу благодати, да примимо ми-
 лост и нађемо благодат за баговремену помоћ. Јер
 сваки провсештеник који се узима између људи, по-
 ставља се за људе на служење Богу, да приноси и да-
 рове и жртве за гријехе, који може да саосјећа са
 онима који су у незнању и заблуди; јер је и сам подло-
 жан слабостима, и због тога је дужан, како за народ,
 тако и за самота себе да приноси жртве за гријехе. И
 нико сам себи не присваја ту част, него призован од
 Бога, као и Апон. Тако и Христос не даде сам себи

Апостол
 (Јеврејима 4., 14-16 и 5. 1-6)

ДРАГИ НАШИ МАЛАДЕНЦИ,
 У ВАШЕМ ПРВОМ ЗАЈЕДНИЧКОМ ГОДИШЊЕМ КРУГУ,
 СРЕТНЕ МАЛАДЕНЦЕ ЖЕЛЕ ВАМ ВАШИ ПАРОСИ, СА
 МОЛИТВАМА ГОСПОДУ ДА ВАМ И СВАКИ НАРЕДНИ
 ГОДИШЊИ КРУГ БУДЕ ОКРИЉЕН ЗАШТИТНИЦИМА
 МАЛДЕНАЦА И БРАКА СВЕТИМ ЦАРЕМ КОНСТАНТИ-
 НОМ И ЈЕЛЕНОМ

славу да буде првосвештеник, него Онај који му рече:
Син мој јеси ти, ја те данас родих. Као што и на другом
мјесту вели: Ти си Свештеник вавијек по чину Мел-
хиседекову.

БЕСЕДА

Стање безнађа

Велике проблеме су имали Јевреји који су поверовали
у Христа. После крштења сусретали су се са противљењем
својих најближих и, свакако, са њиховом борбом на мате-
ријалном пољу. Од тог тренутка су почели да праве поређење
између Архидејереја Храма и Архидејереја Исуса Христа. У
својој посланици Јеврејима апостол Павле указује на ор-
дону разлику између архидејереја закона и великог Ар-
хидејереја Исуса Христа. Христос “би могао састрадати
немоћима нашим” (Јевр. 4,15), значи онај који ваистину
може да нам помогне у разним потешкоћама. Али, пошто су
се налазили у стању безнађа, апостол Павле их саветује да
не губе храброст, већ да прибегну престољу благодати
Христове, како би задовољили благодат и милост. Но, погле-
дајмо духовно стање безнађа.

Шта је то безнађе?

Безнађе је ужасно духовно стање које човеку палом у
грех не дозвољава да устане. То је стање које хришћанина
лишава добара које је задовољно. Безнађе је оно у чему се “на-
лази амбис зла”, по св. Јовану Златоустом. Амбис зла је бе-
знађе. У нашем животу не постоји ужаснија ствар од
безнађа. Оно унижава (уништава) човека, не дозвољава му
да се нада, испуњава га страшним помислима. То је најјаче
оружје злота. “Ниједно оружје злота није тако јако као бе-
знађе”, каже св. Јован Златоуст. Ђаво се не радује толико
када грешимо као када смо без наде. Безнадежни човек на-
лази се у устима вучим или је као барка отиснута на пуичину
мора. Пример: Јуда. Ђаво га је довео до безнађа и ... Убио се.

Шта нас доводи до безнађа?

Један од узрока јесте малодушје. То је једна врста бе-
знађа. Онај који не може да поднесе искушења, увреде,
ружно понашање свога ближњег, пада у малодушје. “Ко не
подноси увреде или искушења малодушан је”, каже св. отац
Јован Златоуст. Много пута, због ситних догађаја и небит-
них речи, падамо у безнађе и очајавамо. Не одупремо се ма-

томе искушењу, задирикивању ближњег нам човека, и па-

дамо у веће искушење, у малодушје.

Други узрок безнађа јесте строгост и контрола. Конт-

рола коју спроводимо над другима, били ти други наша деца

или потчињени, када се не врши са здравим расуђивањем и у

право време, уместо да оном другом донесе бољитак доводи

га до безнађа.

Још један узрок који нас доводи до безнађа јесу греси

. Много пута ђаво преувеличава наше грехове, што нас до-

води до суда савести, а потом и до безнађа. Нагоми нас на

мисао да за нас не постоји спасење, нето нас чека пакао. Још

један разлог је туга. Много пута када изгубимо наша добра,

наш новац или наш положај, западамо у тугу која нас доводи

до безнађа. Губитак света овога је веома добра прилика

због да нас доведе до безнађа. И на крају још један узрок

је губитак храбрости за духовне изазове. Нећу издржати

пост, уздржавање... каже човек који је под стресом и у бе-

знању. И због својих неуспеха духовни човек долази до бе-

знања.

Безнађе код савременог човека

У данашње време када се људи, због многих тешкоћа,

веома лако обезнаде, речи апостола Павла и св. Отаца, а и

њихов пример, од велике су користи. Имамо на уму да када

од Бога затражимо једно, Он нам даје многоструко. Нико не

одлази понижен од благодати Божје. Једино непокајани не

може да се нада. Насупрот томе, онај који је са добром на-

мером и онај који се бори, увек на себи знакове мило-

сти Божје. “Страшно је милостииво и човекољубиво

опхођење Христово са нама. То што се неспрестано у крсној

смрти на светој тајни Евхаристије приноси за нас јесте знак

наде и храбрости. Нешто, нека је и најмање добро у нашем

животу, налази Христос како би нас даривао добримма и у

овом и у небеском животу. Не може се повезати милост Хри-

стова са безнађењем многих људи који хоће да носе Његово

име.

КАКВИМ СЕ МИСЛИМА БАВИМО, ТАКАВ НАМ ЈЕ

ЖИВОТ

отац Тадеј